

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 13. Cardinalis de Quiroga mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](#)

clesiae Sacramentis tractatum, qui a rationum soliditate, stylique elegantia plurimi habitus Antverpiæ Anno post Christum natum millesimo quingentesimo septuagesimo sexto typis prodiiit: insuper in sacris Bibliis juxta vulgatam expurgatis, ac jussu Sixti V. editis, necnon a Clemente VIII. recognitis unacum Cardinale Columna, & docto Belarmino suam jungebat operam, simulque omnia sancti Augustini opera emendatius edere parabat: verum mortis invidia calamum excutiente ab utilis hujus operis executione præpediebatur; obiit enim die decima sexta Octobris hoc anno, ætatis vero suæ sexagesimo tertio. Corpus ejus Romæ in Anglicanæ Nationis Templo sepultum quiescit, ubi hodiecum sepulcralis ejus inscriptio legitur.

§. XIII.

Cardinalis de Quiroga mortuus.

Hoc item anno Madriti alias quidam *Ciac. p. 68,*
Vitt. ibid. Cardinalis naturæ debitum solvit. Erat is Caspar de Quiroga ex illustri Hispaniæ familia in veteri Castella Abulensis Diœcesis ex Alvaresio Quiroga, & Helena Vela natus die duodecima Januarii anno Christi millesimo quingentesimo quarto: dein vero Vallisoletani sanctæ Crucis Collegii, a Petro Gonzales

Gg 2

zales

Sæcul. XVI.

A.C. 1594.

Sæcul. XVI
A.C. 1594

zales de Mendoza olim Cardinale instituti, fuit Alumnus: insuper operam legali sapientiæ dedit, ac tam juris scientia, quam animi dotibus clarus, Academiæ Complutensis Vicarius generalis evasit, quo officio cum fungetur, atque ex incuria cujusdam diplomatici Apostolici sigillum frangeret, conscientiæ religione ductus Romam contendit, ut ad Julii III. pedes proolutus existimatæ hujus culpæ absolutorum impetraret: ubi tamen ad Philippi II. preces Romæ Auditor, imo ejusdem Regis favore Toletanus Canonicus, & demum Consiliarius Regius nominabatur, atque in Hispania diu versatus arctissimum amicitiæ vinculum cum S. Ignatio Loyola Societatis Iesu institutore contraxit, cui Societati cum faveret, postea Toulonere, ac Toleti maximo sumptu successu temporis Collegia duo ædificavit. Porro cum sanctæ inquisitionis consilio præfuerisset, Conchenis Episcopus primo, deinde licet invitus Toletanus Archiepiscopus, supremus Inquisitor, Italæ Praeses, Castellæ Cancelarius, ac absens Presbyter Cardinalistituli S. Ballbinæ Anno predicationis nostræ millesimo quingentesimo septuagesimo octavo a Gregorio XIII electus est: cum autem a suo Toletano Archiepiscopatu absens esse cogeretur, Albertum Cardinalem

dinalem Austriacum Coadjutorem habuit: demum vero die Dominica vigesima Novembris Madriti ferme in octogesimo primo ætatis suæ (*) anno animam Deo reddidit, multis aureorum millibus in pauperum levamen testamento relictis.

Sæcul. XVI.
A.C. 1594.

§. XIV.

Patris Bencii Jesuitæ extrema.

Inter ecclesiasticos Scriptores pariter nonnulli hunc annum sibi exitalem habebant, quos inter primo loco recessus venit Franciscus Bencius Aculæ suæ familiæ oppido in Etruria natus, qui Romæ literis operam navans Marcum Antonium Muretum Magistrum habuit, eique arcta amicitia necessitudine devinctus auctor exstitit, ut sacræ militiæ nomen daret, ac Sacerdotio initiaretur: porro postea ipsem et Bencius Societatis Institutum amplexatus Pauli nomine, quod Parentes indiderant, relicto, Franciscus appellari

Thu. I. 109.
Aleg. Bibl.
Script. Soc.
Baill. jugem
des Scavents

Gg 3 voluit,

(*) Hic typis error irrexisse deprehenditur; cum enim Continuator hunc Cardinalem anno Christi 1504. 2. Januarii natum, hoc autem anno 1594. mortuum refert, certe non anno octogesimo primo, sed saltem nonagesimo decessisse constat, hinc verius Ciaconius testatur, illum, cum jam nonagesimum attigerat annum, in cælum migrasse.